

A Ráckevei Járásbíróság Dr. Olsavszky Péter ügyvéd (1052. Budapest Semmelweis 4. I/2.A.) által képviselt

I. rendű és

II. rendű felperes –

(1094. Budapest, Ferenc krt. 44. I/1.) által képviselt **Erste Bank Hungary Zrt.** (1094. Budapest, Ferenc krt. 44. I/1.) **I. rendű**, valamint a **Magyar Kincstár Budapesti és Pest megyei Igazgatósága** (1132. Budapest, Váci út 71.) által képviselt **Magyar Állam II. rendű alperesnek, végrehajtás megszüntetése** iránt indult perében a bíróság meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A bíróság a Dr. Nyíri Klára közjegyző által szám alatti végrehajtási záradékkal, mint végrehajtható okirattal elrendelt, a Kalapács Imre és társa önálló bírósági végrehajtó előtt folyószám alatt fogatosított **végrehajtási eljárást megszünteti.**

A bíróság a Dr. Nyíri Klára közjegyző által szám alatti végrehajtási záradékkal, mint végrehajtható okirattal elrendelt, a és társa önálló bírósági végrehajtó előtt folyószám alatt fogatosított **végrehajtási eljárást megszünteti.**

A bíróság **kötelezi az I. rendű alperest**, hogy 15 napon belül **fizessen meg a végrehajtónak a** számú végrehajtási ügyben még meg nem fizetett (.....), valamint a számú végrehajtási ügyben még meg nem fizetett Ft (.....) **végrehajtási költségeket.**

A bíróság **kötelezi az I. rendű alperest**, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek Ft (.....) **perköltséget** a felperesek jogi képviselőjének **Olsavszky Ügyvédi Iroda** számlájára átutalással.

A bíróság **kötelezi az alperest**, hogy fizessen meg a felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt **1.500.000,-Ft** (azaz egymillió-ötszázezer forint) **eljárási illetéket** Magyar Állam részére, külön felhívásban foglalt időben és módon.

Az ítélet ellen a kézhezvételt követő naptól számított **15 napon belül** a Budapest Környéki Törvényszékhez címzett, a Ráckevei Járásbíróságon írásban, 3 példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni vagy jegyzőkönyvbe is lehet mondani.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamattérítésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha ezt a felek kérték. A peres

felek ez esetekben is kérhetik fellebbezési tárgyalás tartását.

I n d o k o l á s

A bíróság a felek által csatolt okiratok, valamint Kalapács Imre és társa önálló bírósági végrehajtó előtt , valamint számú végrehajtási ügy iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperesek magánszemélyek, az alperes jogi személy, pénzügyintézet.

A felperesek és az alperes között Budapesten, napján jött létre svájci frankban meghatározott deviza alapú kölcsön szerződés szám alatt szabad felhasználású jelzáloghitellel biztosított, egyenletes részletfizetéssel, 6 hónapos kamatperiódussal (F/2).

Továbbá a kölcsönszerződés biztosítására ugyancsak a felperesek és az alperes között Budapesten, napján jött létre jelzálogszerződés a felperesek szigetszentmiklósi ingatlan-nyilvántartásban hrsz. alatt nyilvántartott, természetben szám alatti ingatlanra (F/5).

Az adós felperesek Dr. Nyíri Klára közjegyző előtt szám alatt közjegyzői okiratban foglalt egyoldalú kötelezettség vállaló nyilatkozatban az alperes felé fennálló kölcsön szerződésből eredő fizetési kötelezettségeiket megerősítették és elismerték (F/3.)

A felek közötti kölcsön szerződés I.1. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy az alperes a felperesek részére 103.499,-Ft svájci frank (százharomezer négyszázkilencvenkilenc svájci frank) kölcsönt nyújt. A felek ugyancsak ezen pontban hivatkozta a szerződés I.2. pontjában kikötött 13.300.000,-Ft (tizenhárommillió háromszázezer forint) finanszírozási igény kielégítésére CHF elszámolással elégíti ki.

A felek megállapodtak abban, hogy a számon folyósított kölcsön szerződés nyilvántartására az alperes a kölcsön folyósítását követően ügyletszámot nyit a felpereseknek.

A felek megállapodtak az alapul fekvő kölcsönszerződésben abban, hogy a kölcsönt 312 hónap futamidőre nyújtja amelyből 120 hónap türelmi idő.

Az alapul fekvő szerződés II.1. pontja alapján a kölcsön folyósítása a lakossági forint bankszámlára történő egyösszegű átvezetéssel valósul meg.

A felek a kölcsön szerződés III.2. pontjában megállapodtak abban, hogy a szerződés teljes hiteldíj mutatója 4,9%.

A III. a felek megállapodtak abban, hogy is a kölcsön éves kamatlába a folyósítás időpontjában a hirdetményben megállapított érték, melyet az alperes a szerződéskötés napjára vonatkozóan tájékoztató jelleggel közölt, a kamatláb évi 7,91%-os a kölcsön éves kamatlába, 6 hónapos kamatperiódusonként változó.

A felek a szerződés IV. pontjának 1. pontjában megállapodtak abban, hogy a havi összes kölcsön törlesztés és kamatfizetési kötelezettség a kölcsön futamideje alatt a kölcsön, valamint a kamat együttesen képezi a havi törlesztő részletet.

A havi törlesztő részlet összege kamat perióduson belül állandó törlesztő összegben a tőke és a kamat egymáshoz viszonyított aránya változó.

A felek közötti kölcsönszerződés IV.3. pontjában megállapodtak abban a felek, hogy a türelmi idő nélküli konstrukció esetén, illetve türelmi idő konstrukció esetében a türelmi idő leteltét követően a tőke törlesztő részlet (tőke kamat) havonta fizetendő, együttes összege 786,18,-CHF, amely kamatperióduson belül változatlan.

A kölcsönszerződésben a felek megállapodtak abban is, hogy a felperesek tudomásul veszik, hogy a kölcsön folyósítás napja és a szerződés I.2. pontban írt első ügyleti év kezdő napja közötti időre eső kamatot az első törlesztő részlettel, türelmi idő konstrukció esetén az első törlesztéssel együtt, annak esedékességekor kötelesek megfizetni.

A kölcsönszerződés vonatkozásában a mindenkor esedékessé váló törlesztések, tőketörlesztések, illetve bármely más pénzbeli kötelezettség svájci frankban teljesítendő. Más pénznemben való teljesítés esetén az alperes az alperes által az esedékesség napján alkalmazott, az alperes hirdetményében meghatározott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon számított svájci frank összeget fordít az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére.

A felek a szerződésben megállapodtak abban is, hogy a törlesztő összeg mértéke az első 6 hónapos kamatperiódus leteltét követően a kamatváltozás függvényében változik.

A kölcsön szerződés IV.4. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a tőke, kamat havi összege a kölcsön teljes futamideje alatt minden hónap 15 napján esedékes.

Az alperes a felperesek felé a Kúriának a Pénzügyi Intézmények Fogyasztói Kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben, valamint a Kúriának a Pénzügyi Intézmények Fogyasztói Kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvénynek az elszámolás szabályairól, és egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL törvény szabályai szerint elkészíteti elszámoló levéllel felülvizsgáltan elszámolt.

Felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes javára felperesekkel szemben indult végrehajtási eljárásokat szüntesse meg.

A Pp. 369.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kérte az alperest perköltségben marasztalni.

Felperes álláspontja szerint a felek között megkötött alapul fekvő kölcsönszerződések érvénytelenek, semmisék figyelemmel arra, hogy az alapul fekvő szerződések több jogszabály helybe is ütköznek. Álláspontja szerint a felek közötti szerződés a Ptk. 217.§ (1) bekezdésébe és a Hpt. 210.§ (1) bekezdésébe ütközően semmisék. A felperesek álláspontja szerint az alapul fekvő szerződés érvénytelensége figyelemmel arra, hogy a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjai, valamint a Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe és a Ptk. 200.§ (2) bekezdésébe ütközik.

A felperesek álláspontja szerint a kölcsönszerződés semmis azért, mert nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjába és Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe, Ptk. 200.§

rendelkezik. E körben előadták, hogy a feleknek a Ptk. 523.§ (1) bekezdése alapján kötelesek meghatározni, hogy a meghatározott pénzüsszeget a hitelező az adós rendelkezésére bocsát, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A felperesi álláspont szerint a szerződésből kitűnt, hogy azt a felek papír alapon svájci frank pénznemben rögzítették a felperesek tartozását, azonban az ténylegesen forintban került teljesítésre a szerződéses összeg utalására és a szerződés I.1. és II.1. pontjában foglaltakra figyelemmel. Fentiekre figyelemmel a felperes álláspontja szerint a kölcsönszerződés tekintetében nem állapítható meg annak tárgya és az, hogy a peres felek hogyan állapodtak meg a kölcsön szerződés tárgyában és a kölcsön összegének forintban való meghatározásában.

A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy álláspontja szerint a kölcsönszerződés semmis mivel az árfolyamkockázat tisztességtelen és erről szóló szerződéses klauzula a szerződés VII/2. pontjában a Hpt. 203. § (6) bekezdése és a Ptk. 200.§ (2) bekezdése valamint a 2/2014. PJE határozat alapján is semmis.

A felperesek keresetük alátámasztása körében hivatkoztak és csatolták az e körben irányadó bírói joggyakorlatot alátámasztó ítéleteket.

A felperesek kérték továbbá a felmerült perköltségük megtérítésére, az IM rendelet szerinti mérlegeléssel.

Az I. rendű alperes **érdemi ellenkérelmében** kérte a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint az alperes és a felperesek között kötött szerződés mind a jogszabályi követelményeknek megfelel, mind a 6/2013. Polgári Jogegységi határozat, mind az 1/2016. Polgári Jogegységi határozat szabályainak megfelel.

Álláspontja szerint a felek megfelelő és érvényes szerződést kötöttek, a felperes kérelme jogilag nem megalapozott. Mind a szerződés tárgya, mind az ügyleti kamat mértéke, mind a THM a felek szerződésében megfelelően került kikötésre.

Hivatkozott e körben az alperes is az irányadó bírói gyakorlatra. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott jogi álláspont nem megalapozott, a felek közötti szerződés alapján felperes tartozása kiszámítható.

II. rendű alperessel szemben a bíróság a pert megszüntette a II. rendű alperes a perben nyilatkozatot nem tett.

A felperesek keresete **alapos**.

A Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terhelő bizonyítási indítvány elmulasztása, illetve a bizonyítási indítvány elkészített voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás sikertelensége a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A Pp. 164. § (1) bekezdés szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Jelen perben a felpereseket terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy felpereseknek az alperessel megkötött szerződése, a szerződés megkötésének időpontjában a szerződéskor hatályos

jogszabályokba ütközött, így jogellenes és érvénytelen szerződés került megkötésre, így módon az ez alapján indított végrehajtási eljárást megszüntetése indokolt.

A felek szerződéskötéskor hatályos és alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdése semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

A felek szerződéskötésekor hatályos a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) 213. § (1) bekezdése alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható,
- e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,
- f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint
- g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

A Kúria deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontja alapján a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontja alapján ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét állapítja meg - a jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereset (viszontkereset) esetén, feltéve, hogy az érvénytelenség oka kiküszöbölhető, vagy utóbb megszűnt - a bíróságnak elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 5. pontja alapján ha a bíróság a fogyasztói szerződés valamely rendelkezését érvénytelennek találja, a szerződés azonban az érvénytelen rész nélkül is teljesíthető, az érvénytelennek minősített kikötés nem vált ki joghatást; a szerződés azonban egyebekben változatlan feltételekkel köti a feleket.

Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 1. pontja alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 2. pontja alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által

előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztő részletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható.

Felek szerződéskötésekor hatályos és alkalmazandó Ptk. vonatkozó szakaszai alapján a bíróság megállapította, hogy a felek szerződése több pontban is jogszabályba ütköző és így módon az egész szerződésre kihatóan érvénytelen, semmis a szerződés.

Elsődlegesen a felperesi jogi állásponttal egyezően a bíróság is arra a megállapításra jutott, hogy a felek közötti alapul fekvő szerződésben nem került pontosan meghatározásra a szerződés tárgya, így az a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjába, a Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe ütközik.

Csupán a törlesztő részletek és a svájci frankban meghatározott pénznem meghatározása nem teszi kiszámíthatóvá a felek közötti szerződést: figyelemmel arra, hogy a felek között nem deviza kölcsön, hanem deviza alapú szerződés jött létre.

Felek a szerződés I.1.pontjában a kölcsön összegét kizárólag svájci frank pénznemben jelölték meg, azonban a felek közötti szerződésből és a csatolt okiratokból kitűnik, hogy a folyósítás ténylegesen forintban történt meg. Továbbá a felek a szerződés I.1 pontjában valamint az I.2 pontjában maguk jelölték meg a tényleges forintösszeget, és azt hogy az elszámolás CHF alapon történik, még a folyósítás forint alapon. A felek a szerződésükben tehát a törlesztést svájci frankban határozták meg, azonban a forintszámlára történő forintban való folyósítással mindenképpen szükség lett volna a kölcsönösszegnek, mint a kirovó, mind a lerevő pénznemben, azaz a forintban történő meghatározására is a szerződésben túl a svájci frank alapú összeg megadásán.

E körben a bíróság rámutat arra a 6/2013. Polgári jogegységi határozat, valamint 1/2016. Polgári Jogegységi határozatok alapján arra, hogy a kölcsön szerződés tekintetében nem elegendő a törlesztő részletek és kölcsön összegének megállapítása, ehhez szükséges a törlesztő részletek és a kölcsön összegek pontos, egzakt bárki által követhető kiszámítási módjának megadása. Szükséges továbbá, hogy ezekben a felek az alapul fekvő szerződésben állapodjanak meg és ezen elvek közlése, amely alapján a folyósítási feltételek teljesítését követően a felperesek részére az alperes a szerződéses összeget kiutalja olyan pontosan meghatározott módszer alapján történjen amely egyértelműen meghatározhatóvá teszi, azt, hogy a felek mely összegekben, mely idő intervallumban, mely dátumon belül tudják pontosan kiszámítani a tartozás teljes összegét és az egyes esedékes törlesztő részleteket.

A bíróság álláspontja szerint a jelen perbeli kölcsön szerződés tekintetében nem állapítható meg, hogy az kiszámítható módon tartalmazná akár forintban, akár svájci frankban a felek közötti szerződés pontos összegét és törlesztő részleteinek összegét, mivel egyáltalán nem rendelkezik a vételi árfolyam alkalmazásáról.

Továbbá a szerződés II.1. és II. 2. pontja alapján sem határozható meg azon kérdés, hogy a folyósítási feltételeket követően hányadik napon érvényes, milyen deviza árfolyamot köteles az alperes alkalmazni a kölcsön összeg devizában való meghatározásakor.

A kölcsönszerződés csupán egy 8 munkanapos intervallumot rögzít, e körben ezen dátumrögzítése hiányában viszont sérül az egyértelmű kiszámíthatóság elve, amely alapján azon változó, amely

alapján az egyik változó az absztrakt kiszámíthatóság képletéből hiányzik.

A fentiek alapján az alapul fekvő kölcsönszerződés semmis, mert nem tartalmazza jogszerűen a szerződés tárgyát, a kölcsön összegét, a 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat 2.a) pontjának megfelelően.

Semmis továbbá a felek közötti a kölcsönszerződés azon okból is, mert a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a szerződés alapján a valós ügyleti kamat mértéke nem számolható ki.

A kölcsönszerződés III.3. pontjában feltüntetett ügyleti kamat tájékoztató jellegű, maga a szerződés is rögzíti, hogy a kölcsönszerződés tekintetében nem az aláírás napjára irányadó tájékoztatás szerinti kamatláb lesz a ténylegesen alkalmazandó, hanem a folyósításkor érvényes, amely a kölcsönszerződés aláírásakor a felek által nem volt ismert, továbbá a III. 5. pontban foglalt teljes hiteldíjmutató sem határozható meg előre pontosan a szerződés alapján.

E körben a bíróság kiemeli az 1/2016. Polgári Jogegységi Határozat 2. pontja vonatkozásában azt, hogy a Polgári Jogegységi Határozat e körben előírja azt, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések abban az esetben is megfelelnek az előirtaknak, ha az írásba foglalt szerződés kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és időpontokat. A törlesztő részletek összege akkor tekinthető kiszámíthatónak, hogy a szerződés rögzíti legalább azon adatokat és számírási módokat, ami alapján a törlesztő részelt összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározhatók.

A bíróság megállapította, hogy a felek szerződése és az I. rendű alperes által csatolt üzletszabályzat és hirdetmények alapján ezen összegek pontosan nem számíthatók ki, annak a módszere pontosan nem került megadásra, így a felek szerződése e körben is semmis.

A bíróság álláspontja szerint semmis a felek alapul fekvő szerződése, mert a Teljes Hiteldíjmutató (THM) mértéke nem került pontosan meghatározásra Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja alapján figyelemmel arra, hogy az a kölcsönszerződés tekintetében nem az aláírás napjára érvényes tájékoztatás szerinti THM lesz a ténylegesen alkalmazandó értelemszerűen következik, hogy a THM meghatározása során az alperes nem valós ügyleti kamatot vett figyelembe, hanem csak tájékoztató jelleggel a kölcsönszerződés III.3. és III.5. pontjában közölt kamatmértéket.

Fentiekre figyelemmel a bíróság álláspontja szerint mivel vannak olyan szerződéses pontok amelyek semmissége a szerződés egészét érvénytelenné teszik az alapul fekvő szerződés vonatkozásában a bíróság a végrehajtási eljárásokat megszüntette figyelemmel arra, hogy a fent hivatkozottak alapján a felek között az érvényesen nem jöhetett létre.

A Pp. 369. § (1) bekezdés a) pontja alapján a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

A fentiek alapján, mivel a felek szerződése érvényesen nem jött létre, így a bíróság a felperesekkel szemben az I. rendű alperes javára az érvénytelen szerződés alapján foganatosított végrehajtást megszüntette.

Figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes teljes mértékben pervesztés lett a bíróság a Pp. 78.§

alapján kötelezte a felpereseknél felmerült perköltségek megfizetésére a felperesi jogi képviselő letéti számlájára történő közvetlen utalással kötelezte az alperest a felperesi ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére a 32/2003. IM rendelet 2.§ (2) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel a pertárgy értékhez igazodóan.

A bírósági végrehajtó nyilatkozata alapján megállapította a bíróság, hogy a bírósági végrehajtót a két ügyben behajtási jutalék nélkül számítva összesen 403.414,-Ft még meg nem térült végrehajtási költség illeti meg Vht.9.§ és Pp. 78.§ alapján.

A bíróság a pervesztes I. rendű alperest kötelezte a felperes illeték feljegyzési joga folytán le nem rótt 1.500.000,-Ft eljárási illeték megfizetésére az Itv. 74.§ (3) bekezdés, valamint a 6/1986. IM rendelet 13.§ (6) bekezdés és 14.§ alapján.

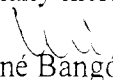
Az ítélet ellen Pp. 233.§ (1) bekezdés alapján van helye fellebbezésnek.

Az ítélettel szemben Pp. 233.§ (1) bekezdés alapján van helye fellebbezésnek.

Ráckeve, 2016. október 11.

dr. Szabados János s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Csipkésné Bangó Ildikó
írnök

Írásba foglalás: 2016. október 12.